तत्रोपपदं क्रियार्थमिति क्रूरञ्च भयानकं मुहुः प्रतिक्षणं अलं पर्य्याप्तमूचुः उक्तवत्यः रावणप्रीत्यै रावणस्यैवं प्रीतिः स्यादिति तुमर्थाच्चभाववचनादिति चतुर्थी क्रियायांक्रियार्थायामिति तुमुना समानार्थत्वात् भाववचनाश्चेत्यनेन विहितस्य क्तिनः क्रियार्थ उपपदं क्रूराभिधानं ॥ ९७ ॥

गतेदृत्यादि। तस्मिन् रावणे गते सति मैथिलीं प्रति लक्ष्यी कृत्य भयाय सीतायै भयं दातुं राक्षस्यः समाजग्मुः आङ्व्यवधानात् समोगमृच्छेति न मं भयायेति नित्यं कर्म्मणि तुमोऽप्रयोगिनदृति चतुर्थ्यर्थं परसूत्रं स्वमते तादर्थ्यएव मैथिलीमिति धिक्समयेत्यादिना प्रतियोगे द्वितीया अथ रावणप्रीत्यै क्रूरं कठोरं अलं अत्यर्थं मुहुर्व्वारं वारं ऊचुः क्रूरमिति क्रियाविशेषणे द्वितीया ॥ ९७ ॥ भ०

रावणाय नमः कुर्य्याः स्यात्सीते स्वस्ति ते ध्रुवं। अन्यथा प्रातराशाय कुर्य्याम त्वामलं वयं ॥ ९८ ॥

रावेत्यादि। हे सीते रावणाय नमः कुर्य्यारावणं नमस्कुरु एवञ्च सति ते तुभ्यं स्वस्ति कल्याणं ध्रुवं स्यात् युष्मच्छब्दस्य चतुर्थ्यैकवचनान्तस्य ते आदेशः नमस्कृत्वेति पाठान्तरं तत्र नमस्कृत्वास्थिताये तुभ्यमित्यध्याहृत्य योज्यं अन्यथा ह्यसमानकर्त्तृकत्वात् क्त्वाप्रत्ययोन घटते नमस्कृत्येति पाठान्तरं साचात्प्रभृतिषु नम ज०म०